

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 52	Utgitt 28 desember.	1926
--------	---------------------	------

Trafikkregler,

17 desbr.

fastsatt i henhold til Kronprinsregentens resolusjon av 17 desember 1926*).

(Oversettelse**).

Trafikkregler.

Trafikkreglar.

I henhold til § 68 i lov av 20 februar 1926 om forandring i lov om veivesenet av 21 juni 1912 fastsettes følgende almindelige regler for all gående, kjørende og ridende trafikk på vei eller gate (plass) som er åpen for almindelig ferdsel, gjeldende for hele riket fra 1 januar 1927.

De i stedlige politivedtekter inneholdte regler om gående, kjørende og ridende trafikk gjelder ved siden av nærværende trafikkregler for såvidt de ikke strider mot disse.

Kapitel I.

Hastighetsbestemmelser.

§ 1. Kjørehastigheten skal alltid være avpasset således at den ikke medfører fare for ulykker av nogen art og at den øvrige ferdsel minst mulig forstyrres.

Etter § 68 i «lov av 20 februar 1926 om forandring i lov om veivesenet av 21 juni 1912» vert det fastsett slike ålmenne reglar for all gåande, køyrande og ridande trafikk på veg eller gate (plass) som er open for ålmennt ferdsle, gjeldande for heile riket frå 1 januar 1927.

Dei reglane som stadlege politifyresegner hev um gåande, køyrande og ridande trafikk gjeld ved sida av trafikkreglane her, dersom dei ikkje strider imot desse.

Kapitel I.

Fyresegner um fart.

§ 1. Køyrefarten skal alltid vera tilmåta soleis at han ikkje kann valda fåre for ulykker av noko slag, og at trafikken minst mogeleg kjem i ulag.

*) Innatt i Lovtidende 1ste avd. nr. 51.

**) Oversettelsen er innatt i henhold til Kronprinsregentens resolusjon av 17 desember 1926.

17 desbr. § 2. Utenfor byer og tettbygde strøk gjelder for motorvogn følgende maksimalhastigheter i km. pr. time (gjelder også for tom vogn):

Akseltrykk ved fullastet vogn	Når bilen er forsynt med	
	Luft-ringer	Kompakte ringer
	km.	km.
Personbiler	35	25
Vare- og lastebiler inntil 2400 kg.	30	20
over 2400 kg.	25	15

§ 3. I byer og tettbygde strøk skal hastigheten for motorvogn utstyrt med lufringer ikke overskride 25 km. pr. time og for motorvogn med kompakte ringer ikke overskride 15 km. pr. time.

Tettbygget strøk kan av fylkesveistyret uttrykkelig betegnes som sådant ved opsetning av skilter som angir den for strekningen bestemte største hastighet for motorvogn.

Arbeidsdepartementet kan treffe endelig bestemmelse med hensyn til om et strøk skal anses som tettbygget.

§ 4. Maksimalhastighetene er bare tillatt når forholdene i enhver henseende — bl. a. med hensyn til fri utsikt og fri kjørebane — er sådan at vedkommende hastighet kan holdes uten at derved fare, skade eller ulemper av nogen art kan opstå.

§ 2. Utanfor byar og tettbygde strøk gjeld for motorvognar desse høgstefartane i km. i timen (gjeld for tome vogner òg):

Akseltrykk ved fulllasta vogn	Når bilen hev	
	Luft-ringar	Kompakte ringar
	km.	km.
Personbilar	35	25
Vare- og lastebilar upptil 2400 kg.	30	20
over 2400 kg.	25	15

§ 3. I byar og tettbygde strøk skal farten for motorvogn utstyrt med lufringar ikkje vera over 25 km. i timen og for motorvogn med kompakte ringar ikkje vera over 15 km. i timen.

Fylkesvegstyret skynar på kva som skal reknast som tettbygd strøk med å setja upp skilt som fastset kor stor høgstefarten for motorvogn i strøket skal vera.

Arbeidsdepartementet kann avgjera endeleg um eit strøk skal reknast som tettbygd.

§ 4. Høgstefartane er lovlege berre når tilhøvi i alle måtar — m. a. med omsyn til fritt utsyn og fri køyrebane — er slike, at denne farten kann haldast utan at det kann vera til nokon fåre, skade eller ulempe av noko slag.

§ 5. I tett skodde (tåke) må kjørehastigheten ikke overstige 7 km. i timen.

§ 6. Over broer som ikke har opslag om tillatt maksimalhastighet, må denne for motorvogn med luftringer og med et største akseltrykk i fullt lastet stand av inntil 2000 kg. ikke overstige 20 km. i timen. For andre motorvogner må hastigheten ikke overstige 10 km. i timen.

§ 7. Særbestemmelser for enkelt vogn med stadig kjøring over samme veistrekning kan fattes av fylkesveistyret, for byer av formannskapet.

Kapitel II.

Øvrige ferdselsregler.

§ 8. Med betegnelsen «kjøring (ridning)» er det i etterfølgende ment all slags kjøring og ridning så vel med hest som med motorvogn, motorsykkel og almindelig sykkel og ferdsel med håndkjerre, likesom der med betegnelsen «kjørende (ridende)» er ment de personer, som under de anførte forhold foretar kjøringen (ridningen) m. v.

§ 9. Kjøring (ridning) må bare finne sted på de for sådan ferdsel bestemte steder, således ikke på fortau eller gangsti.

§ 10. Kjørende (ridende) skal ferdes på høire side av vei eller gate og således at ferdselen på fortau ikke generes. På landet kan der når utsikten fremover og til siden er fri kjøres (rides) midt i veien.

§ 5. I tett skodde (tåke) må køyrefarten ikkje vera over 7 km. i timen.

§ 6. Over bruer som ikkje hev uppslag um lovleg høgstefart, må farten for motorvogn med luftringar og med eit største akseltrykk i fullt lasta stand på upptil 2000 kg. ikkje vera over 20 km. i timen. For andre motorvogner må farten ikkje vera over 10 km. i timen.

§ 7. Serfyresegner for ein-skild vogn med stendig køyring etter same vegstykket kann fylkesvegstyret gjeva, for byane formannskapet.

Kapitel II.

Andre ferdselereglar.

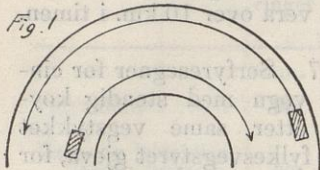
§ 8. Med nemningi «køyring (riding)» er det i desse reglane meint all slag køyring og riding, både med hest og motorvogn, motorsykkel og vanleg sykkel og ferdsle med handkjerre, og med nemningi «køyrar (ridar)» er meint dei folki som i desse høve greider med køyringi (ridingi) m. m.

§ 9. Ein må berre køyra (rida) på stader som er etla til slik ferdsle, soleis ikkje på fortåg eller gangstig.

§ 10. Køyraren (ridaren) skal ferdast på høgre sida av veg eller gate og slik at ferdsla på fortåg ikkje vert heft. På landet kann ein køyra (rida) midt i vegen, når utsynet frametter og til sidone er fritt.

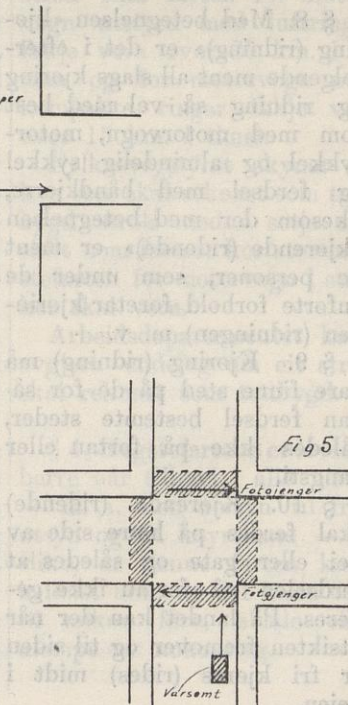
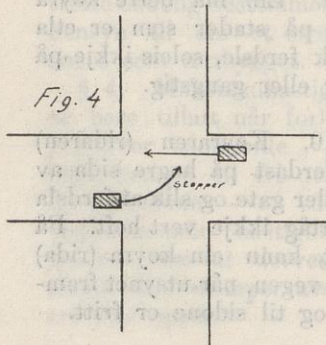
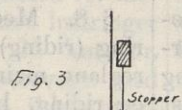
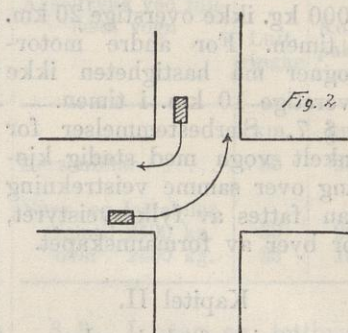
17. desbr. (På gatehjørner, i veikryss og veikurver skal der i alle tilfelle kjøres (rides) på høire side. Det er altså plikt å benytte yttersvingen når kjøre-retningen tilsier det.

Fig. 1 viser hvorledes der skal kjøres (rides) i en veikurve.

På gatehyrne, i vegskil og vegsvingar skal ein i alle tilfelle køyra (rida) på høgre sida. Det er alto plikt å nytta ytter-svingen når køyreleidi er slik.

Fig. 1 viser korleis ein skal køyra (rida) i ein vegsving.

§ 11. Om gatehjørner og i veikryss svinges i skarp sving til høire og i stor bue til venstre, se fig. 2.

Når to kjørende (ridende) samtidig skal passere veikryss, gatekryss eller åpen plass, har den vikeplikt som har eller ved svingning får den annen på sin høire hånd, se fig. 3 og 4.

§ 12. Ved kjøring (riding) tvers over forbindelsen mellom to fortau må der utvises særlig forsiktighet, se fig. 5.

§ 13. Når utsikten over kjørebane ikke er fri, ved svingning fra en gate eller vei inn i en annen, ved gate- eller veikryss, i skarpe kurver, når kjøretøiet eller rytteren skal krysse jernbane- eller sporvognslinje, eller passere hus som ligger nær veien, på smale broer, smale eller bratte veier eller gater med glatt eller slibrig kjørebane, skal der kjøres (rides) forsiktig og ikke hurtigere enn hest i almindelig trav (12 km. pr. time) så at kjøretøiet i fornødent fall kan stanses straks og under enhver omstendighet på en strekning av høist 3 meter.

§ 14. Ved kjøring inn til eller ut fra eiendom ved offentlig vei eller gate, over torv i torvtiden, forbi sporvogn på holdeplass, når forholdene gjør det absolutt nødvendig at kjøringen for en mindre strekning foregår henimot eller langs venstre side av gate eller vei, på steder

§ 11. Um gatehyrne og i 17. desbr. vegkryss svingar ein i krapp sving til høgre og i stor boge til vinstre, sjå fig. 2.

Når two køyrarar (ridarar) samstundes skal fara over vegkryss, gatekryss eller open plass, hev den vikeplikt som hev eller, når han svingar, fær den andre på si høgre hand, sjå fig. 3 og 4.

§ 12. Når ein køyrer (rid) tvers over ein stad med gangferdsle millom two fortåg, må ein vera serleg var, sjå fig. 5.

§ 13. Når ein ikkje hev fritt utsyn over køyrevegen, soleis når ein svingar frå ei gate inn i ei onnor eller frå ein veg inn på ein annan, i gate- og vegkryss, i krappe svingar, når køyretøyet eller ridaren skal krysja jarnvegs- eller sporvognsline, eller fara framum hus som ligg tett attmed vegen, på smale bruer, smale eller bratte vegar eller gator med glatt eller sleip køyrebane, skal ein køyra (rida) varsamt og ikkje fortare enn hest i vanleg trav (12 km. i timen) so at køyretøyet kann stoggast straks um det trengst eller i alle høve på 3 meter det lengste.

§ 14. Når ein køyrer inn til eller ut frå eigedom attmed offentlig veg eller gate, over torg i torgtidi, framum sporvogn på haldeplass, når høvi gjer det heilt naudsynt at ein eit mindre stykke lyt køyra over på eller langs med vinstre sida av gate eller veg, på stader der mykje folk er

17 desbr. hvor mange mennesker er samlet eller passerer tvers over kjørebanen, skal der kjøres (rides) særlig forsiktig og ikke hurtigere enn en voksen mann beveger sig i almindelig gang (5 km. pr. time) — således at der om fornødent kan stanses øieblikkelig.

§ 15. Møtende kjøretøier og ryttere passerer hverandre til høire og med forsiktighet. Når plassen for møtning er trang, skal der kjøres (rides), med redusert fart. Kjørende og syklistar (også motorsyklistar) skal holde sig efter hverandre, ikke side om side.

§ 16. Når en kjørende (ridende) skal forbi en forankjørende (ridende) passerer han til venstre for denne, som da skal gi fornøden plass ved å vike til høire. Sådan forbikjøring må ikke finne sted omkring gatehjørner, i gate- eller veikryss i uoversiktlige kurver, på bakketopp eller noget annet sted hvor fare eller skade derved kan opstå. Enhver forbikjøring skal skje forsiktig.

Den forbikjørende (ridende) skal før han passerer forbi en forankjørende (ridende) sikre sig at han ikke resikerer sammenstøt med veifarende som kommer i motsatt retning.

Fleire kjøretøier i rekke skal om nødvendig, åpne tilstrekkelig mellomrum for at forbipasserende kan vike til høire for møtende.

§ 17. Kjørende (ridende) bør ved tegn tilkjennegi når

samla eller ein køyrer tvers over køyrebana, skal ein køyra (rida) serleg varsamt og ikkje fortare enn vanleg gonge for vaksen mann (5 km. i timen) — soleis at ein kann stana med ein gong um det trengst.

§ 15. Køyretøy eller ridarar som møtest, fer framum kvarandre til høgre og med varsemd. Når møtestaden er trong skal ein køyra (rida) med minka fart. Køyrarar og syklistar (motersyklistar òg) skal halda seg etter kvarandre, ikkje jam-sides.

§ 16. Når ein køyrar (ridar) skal framum ein køyrar (ridar) fyre, køyrer han til vinstre for denne som då skal gjeva turvande rom med å vika til høgre. Ein må ikkje køyra framum kvarandre kring gatehjørne, i gate- eller vegkryss, i svingar utan utsyn, på bakkekam eller nokon annan stad der det kann vera fârleg eller gjera skade. All framumkøyering må gjerast varsamt.

Den som vil køyra (rida) framum skal fyrr han gjer det, sjå vel etter at han ikkje støyter ihop med vegfarande som kjem til møtes.

Fleire køyretøy i fylgje skal um det trengst opna millomrom stort nok til at dei som fer framum kann vika til høgre for dei som dei møter.

§ 17. Køyrarar (ridarar) bør gjeva varsel med teikn um når

og hvorledes de vil foreta forandring i sin kjøreretning, saktne farten eller helt stanse.

§ 18. Kjøring bakover (rygging) må ikke finne sted forinnen der er varslet og man har visshet for at ingen står bak eller på annen måte i veien.

§ 19. Når personer eller dyr befinner sig i kjørebana, og disse ikke kommer tidsnok av veien, må den kjørende (ridende) være særlig forsiktig for at ulykke ikke skal inntruffe, og derfor om nødvendig helt stanse.

§ 20. Når veien eller gaten er opbløtt eller sølet, må kjørende (ridende) ferdes så forsiktig, at andre personer ikke tilskvettes under forbifarten.

§ 21. Hestekjørere skal styre sin hest.

Forspente hester som ikke kjøres av særskilt kjørekår, skal når praktiske hensyn ikke er til hinder herfor være forsvarelig bundet til det forangående kjøretøi, eller ved tømmer føres av den som kjører dette.

§ 22. Motorkjørende og syklistar må være meget forsiktig både når de møter og når de bakfra ønsker å kjøre forbi hestekjørende (ridende), løshester eller andre husdyr. På tilrop, tegn eller annet varsel, når dyret er redd, urolig eller ikke kommer av veien, må de øieblikkelig stanse, inntil dyret er kommet forbi eller bragt til side. Hermed skal vedkommende om fornødent være behjelpelig.

og korleis dei vil svinga av, 17 desbr. saktne farten eller stana.

§ 18. Ein må ikkje hopa (køyra baklengs) fyrr ein hev varsla og er viss på at der ingen er attum eller på annan måte i vegen.

§ 19. Når folk eller dyr er på køyrebana, og dei ikkje kjem tidsnok av vegen, må køyraren (ridaren) vera serleg var so det ingi ulukke vert. Trengst det, lyt han stana.

§ 20. Når vegen eller gata er oppbløytt eller søylut, må køyraren (ridaren) fara so vart, at han ikkje skvetter på folk som han fer framum.

§ 21. Hestekøyrarar skal styra hestane sine.

Fyrespente hestar utan særskilt køyrekar skal når praktiske umsyn ikkje er til hinder for det, vera forsvareleg bundne til køyretyet framanfyre, eller leidast i taumane av køyraren framanfyre.

§ 22. Motorkøyrarar og syklistar må vera svært vare både når dei møter og når dei attanfrå vil køyra framum hestekøyrarar (ridarar), laushestar eller andre husdyr. På tilrop, teikn eller anna varsel når dyret er redd, uroleg eller ikkje kjem av vegen, må dei stana med ein gong, til dyret hev kome framum eller er ført til side. Um det trengst skal vedkomande hjelpa til med det.

17 desbr. § 23. Motorkjørende skal varsle omhyggelig og i tide med signalhorn, syklistar med klokke, når dette er nødvendig for å vekke oppmerksomhet hos andre trafikerende.

Signalisering skal dog straks opphøre, når hester eller andre dyr derved blir sky.

Nyttig og hensynsløs signalisering er forbudt. Det er også forbudt uten nødvendighet å bruke signalapparat i det øieblik man passerer andre kjørende, ridende eller gående.

§ 24. Det er forbudt å kjøre inn i troppeavdelinger, liktog og prosesjoner, eller kjøre i veien for sådanne. Troppeavdelinger skal åpne for gjennomkjørsel og forbikjørsel.

§ 25. Den almindelige trafikk skal vike, eventuelt stanse for sporvogner, kjøretøier i politiets tjeneste under utrykning samt for ambulansvogner, sykehusvogner og andre vogner under transport av syke som trenger hurtig hjelp.

For brandvesenets kjøretøier under utrykning skal all annen trafikk vike, eventuelt stanse. Herunder må påses at kjørebana i fornøden utstrekning holdes åpen for kjøretøienes passasje.

Brandvesenets og politiets vogner samt ambulans- og sykehusvogner er under utrykning ikke bundet av de almindelige regler om hastigheten.

Under kjøring i henhold til denne paragraf skal der brukes flertonig signalhorn eller klokke, eller på annen hen-

§ 23. Motorkøyrarar skal varsle kraftig og i tide med signalhorn, syklistar med klokke når det trengst, for å vekke gaumsemd hjå andre trafikerande.

Signaliseringi skal likevel slutta straks når hestar eller andre dyr vert skjerre av det.

Nyttelaus og uvyrdsleg signalisering er forbode. Det er òg forbode uturvande å bruka signalapparat med det same ein fer framum andre køyrarar, ridarar eller gåande.

§ 24. Det er forbode å køyra inn i troppeavdelingar likfylgje eller prosesjonar, eller køyra i vegen for slike. Troppeavdelingar skal opna for gjennomkøyring og framumkøy-ring.

§ 25. Den vanlege trafikken skal vika, eventuelt stana for sporvogner, køyrety i politiet si teneste når det rykkjer ut og for ambulansvogner, sjukehusvogner og andre transportvogner for sjuke som treng snøgg hjelp.

For brandkøyrety når det rykkjer ut skal all annan trafikk vika, eventuelt stana. Ein lyt akta på at køyrebana i den mun det trengst vert haldi opi so at køyretyet fritt kann koma fram.

Brand- og politivogner og ambulans- og sjukehusvogner er ikkje bundne av dei vanlege reglane um farten, når dei rykkjer ut.

Til køyning etter denne paragraffen skal det nyttast signalhorn med fleire ljodar eller klokke, eller på annan lagleg

siktsmessig måte varsles om sådanne vogners komme.

§ 26. Kappkjøring eller kappridning (konkurranseløp) på offentlig vei eller gate er forbudt. Dog kan vedkommende fylkesmann gi tillatelse til avholdelse av sådanne konkurranseløp på visse nærmere betingelser.

Ved den slags løp må gjeldende bestemmelser bl. a. med hensyn til kjørehastigheten overholdes.

§ 27. Når motorkjørende og syklistar på allfarvei i mørke møter hestekjørende som fører tendt rød lykt, skal de stanse til hesten er kommet forbi.

I tilfelle som omhandlet i denne og foregående paragraf har den som benytter eller fører hest, rett til å velge på hvilken side av veien han vil passere.

§ 28. Kjøretøier må bare i kort tid bli stående uten tilsyn på offentlig vei eller gate, og i tilfelle settes lengst mulig til siden. De må ikke plaseres slik at de hindrer ferdselen, og således ikke i kurver og veikryss.

Under særlige omstendigheter kan dog politiet tillate kjøretøier å bli stående uten tilsyn i noget lengere tid. Kjøretøiene må da plaseres etter anvisning og således at de er til minst mulig hinder for ferdselen.

Motorkjøretøier som henstår på ubelyst vei eller gate, skal være forsynt med tendt lykt, synlig i begge retninger.

måte varskuast um at slike 17 desbr. vogner kjem.

§ 26. Kappkøyning eller kappriding (tevlingslaup) på offentlig veg eller gate er forbodi. Fylkesmannen kann likevel gjeva løyve til å halda slike tevlingslaup på visse nærmare vilkår.

I laup av dette slaget må gjeldande fyresegner m. a. med umsyn til køyrefarten haldast.

§ 27. Når motorkøyrarar og syklistar på ålmannveg i myrkret møter hestekøyrarar som fører tend raud lykt, skal dei stana til hesten hev kome framum.

I tilfelle som er umhandla i denne og fyrre paragrafen, hev den som nyttar eller fører hest rett til å velja kva side han vil fara framum på.

§ 28. Køyrety må berre ei stutt tid verta ståande utan tilsyn på offentlig veg eller gate, og i tilfelle setjast lengst mogeleg til sida. Dei må ikkje plaserast slik at dei hindrar ferdsla, og soleis ikkje i svingar og vegkryss.

I serlege høve kann likevel politiet gjeva lov til å lata køyrety verta ståande utan tilsyn noko lenger tid. Køyretyi må då setjast etter tilvising og slik at dei er til minst mogeleg hinder for ferdsla.

Motorkøyrety som står på ikkje opplyst veg eller gate skal ha tend lykt, synleg baa leidene.

17 desbr. Når føreren forlater motorvogn, skal han sette motoren ut av virksomhet og såvidt mulig sørge for at vognen ikke kan settes i gang av uvedkommende.

Hestekjørere skal sørge for at hesten er forsvarlig bundet.

§ 29. Fører av motorvogn skal før kjøringen begynner overbevise sig om at vognen er i foreskreven stand, og at alle apparater virker godt. Særlig skal styreapparater, bremsar, varselapparater og lykter være i orden.

«Fri ekshaust» er forbudt i by eller tettbygget strøk. Likeså unødig rusning av motoren når kjøretøiet står stille.

I mørke og skodde (tåke) skal lyktene være tendt. Under all møtning skal lyset dempes i fornøden utstrekning.

Lyset skal enn videre dempes under kjøring i byer og tettbygget strøk når gaten (veien) er tilstrekkelig oplyst.

§ 30. Hestekjøretøier bør i mørke føre tendt lykt.

På vinterføre skal hester være forsynt med bjelle. Hesteskobrodder må ikke hengkastes på offentlig vei eller gate.

Vare- og arbeidskjøretøier som trekkes av hest og som hører hjemme i by eller til stadighet ferdes der, skal være forsynt med tydelig angivelse av eierens navn. Dette kan skje ved maling bak eller på sidene av vognen, eller ved å feste et malt skilt på samme.

§ 31. Almindelig sykkel

Når føreren går frå motorvogn, skal han stogga motoren og so langt det er råd syta for at vogni ikkje kann setjast i gang av uvedkomande.

Hestekøyrar skal syta for at hesten er forsvarleg bunden.

§ 29. Førar av motorvogn skal fyrr køyringi byrjar, overtyda seg um at vogni er i fyreskrivi stand, og at alle apparat verkar godt. Serleg skal styreapparat, bremsar, varsleapparat og lykter vera i orden.

«Fri ekshaust» er forbode i by eller tettbygd strøk. Sameleis uturvande rusing av motoren når køyretyet står stilt.

I myrker og skodde (tåke) skal lyktene vera tende. Når ein møter andre, skal ljøset døyvast so mykje det trengst.

Ljøset skal òg døyvast når ein køyrer i byar og tettbygde strøk dersom det er nok ljøs i gata eller på vegen.

§ 30. Hestekøyrety bør i myrker føra tend lykt.

På vetterføre skal hestar ha bjelle (vekkje). Hestskobroddar må ikkje slengjast på offentlig veg eller gate.

Vare- og arbeidsvogner til køyring med hest og som høyrer heime i by eller stødt ferdast der, skal syna tydeleg namnet åt eigaren. Det kann vera måla bakpå eller på sidone av vogni eller på eit skilt som er sett fast på vogni.

§ 31. Vanleg sykkel skal

skal foruten mulig frihjulsbremse alltid ha en brems og klokke i god stand. Signalhorn er forbudt. I mørke og tett skodde (tåke) skal den ha tendt lykt foran.

§ 32. Lessning av automobil må ikke foretas således, at nogen del av lasten ligger utenfor lasteplanet's sider.

For alle slags kjøretøier gjelder, at ingen del av lasten må slepe på kjørebanelen, eller være anbragt således at fare eller ulempe kan opstå for andre. Lasten må være fastbundet eller anbragt sådan at den ikke bevirker unødig støy eller faller av.

På langvogner med forskyvbar bakstilling må forbindelsesstangen, når vognen er ubelastet, ikke stikke mer enn 2,5 m. bakenfor bakakslen.

Politiet kan tillate undtagelser fra bestemmelsene i denne paragraf.

§ 33. På motorsykel eller almindelig sykel må ikke sitte fler enn syklen er bestemt for.

§ 34. Alle kjørende (ridende) må være helt edru.

§ 35. Fotgjengere bør holde seg på fortauene og helst benytte det venstre. Hvor fortau ikke finnes, bør de gå på veikanten, fortrinnsvis på venstre side, for ikke å bli påkjørt bakfra. Er der flere, bør alle vike til samme side. Når fotgjengere som benytter kjørebanelen møter kjørende (ridende), har de plikt og rett til å vike ut til veikanten.

Møtende fotgjengere bør helst passere hverandre ved

umframnt mogeleg frihjulsbrems 17 desbr. allstødt ha ein brems og klokke i godt stand. Signalhorn er forbode. I myrker og tett skodde (tåke) skal han ha tendt lykt frami.

§ 32. Lass på automobil må ikkje på nokon kant ligga utenfor sidone på lastebrettet.

For alt slag køyretøy gjeld det, at ikkje noko av lasten må slæpa paa køyrevegen, eller vera lagt slik at det kann vera til fåre eller ulempe for andre. Lasten må vera bunden fast, eller sett slik at han ikkje veld ståk i utrengsmål eller dett av.

På langvogner med bakstilling til å flytja må stillestongi på tom vogn ikkje rekka meir enn 2,5 m. attanfor bakaksli.

Politiet kann gjeva lov til undantak frå fyresegnene i denne paragrafen.

§ 33. På motorsykel eller vanleg sykel må ikkje sitja fleire enn syklen er etla til.

§ 34. Alle køyrarar (ridarar) må vera heilt edrue.

§ 35. Fotgangarar bør halda seg på fortågi og helst nytta det vinstre. Der det ikkje er fortåg, bør dei gå på vegkanten helst på vinstre sida, so dei ikkje kann verta påkøyrde attanfrå. Er dei fleire, bør alle vika til same sida. Når fotgangarar som nyttar køyrebana, møter køyrar (ridar), hev dei plikt og rett til å vika ut til vegkanten.

Fotgangarar som møtest bør helst gå framum kvarandre

17 desbr. å vike til høire. Dog er ingen forpliktet til å tre fra fortau ut i kjørebane.

Fotgjengere skal vise særlig aktpågivenhet når de krysser kjørebane.

For barnevogner gjelder samme regler som for fotgjengere.

Gående med håndkjerre eller lignende skal holde sig i kjørebane på høire side.

Ingen må på offentlig vei, fortau eller gate føre med sig gjenstander på en sådan måte at det unødig hindrer ferdselen eller utsetter andre for skade eller ulempe.

§ 36. Militære avdelinger og personer i større antall må ikke gå i takt over broer.

§ 37. Inntreffer sammenstøt eller ulykkestilfelle, skal kjørende, ridende eller gående som med eller uten skyld har vært medvirkende til å fremkalle sammenstøtet eller ulykke straks stanse, på forlangende opgi navn og adresse samt yde tilskadekomne nødvendig hjelp.

§ 38. Når det forlanges av politiet, av de bilsakkyn-dige, av veivesenets ingeniører og tilsynsmenn eller andre som ved forevisning av tegn godtgjør å være bemyndiget av vedkommende fylkesmann, skal kjørende (ridende) stanse til fornøden kontroll.

§ 39. I byer kan bystyret (formannskapet) vedta bestemmelser siktede til å regulere ferdselen hvor forholdene gjør

med å vika til høyre. Likevel hev ingen plikt på seg til å stiga frå fortåget og ut på køyrebana.

Fotgangarar skal vera serleg aktsame når dei går over køyrebana.

For barnevogner gjeld same reglane som for fotgangarar.

Folk som går med handkjerre eller liknande skal halda seg i køyrebana på høgre sida.

Ingen må på offentlig veg, fortåg eller gate føra med seg ting på ein slik måte at det uturvande meinkar ferdsla eller kann vera til skade eller ulempe for andre.

§ 36. Militære avdelingar og folk i større fylgje må ikkje gå i takt over bruer.

§ 37. Hender det saman-støytar eller ulukkor, skal køyrarar, ridarar eller gangarar som med eller utan skuld hev vore med på samanstøyten eller ulukka stana straks, etter oppmoding segja namn og adresse og gjeva skadde turvande hjelp.

§ 38. Når politiet, dei bilsakkunnige, ingeniørane og tilsynsmennene åt vegstellet eller andre som med å syna fram kort provar at dei hev fullmakt av vedkomande fylkesmann krev det, skal køyrarar (ridarar) stogga til turvande kontroll.

§ 39. I byar kann bystyret (formannskapet) vedtaka fyresegner til å regulera ferdsla der tilhøvi gjer det turvande

dette nødvendig, eventuelt helt eller delvis forby kjøring (riding) i enkelte gater eller over plasser.

For øvrig kan politiet i særlige tilfelle regulere ferd-selen således som forholdene krever.

Kapitel III.

Tilhengervogn. Traktor.

§ 40. Tilhengervogn til motorvogn må ikke brukes på offentlig vei eller gate uten skriftlig tillatelse, som meddeles inntil videre: for landet av overingeniøren for fylkets veivesen, og for by (eller ladestad med eget kommunestyre) av formannskapet eller den som av dette bemyndiges.

Tillatelse må bare gis når kjøringen antas å kunne skje uten særlig ulempe for den øvrige ferdsel.

Under kjøringen skal føreren medføre bevis for tillatelsen.

§ 41. Traktor med eller uten tilhengervogn må ikke brukes på offentlig vei eller gate uten skriftlig tillatelse som meddeles av samme myndighet som for tilhengervogner bestemt.

Forseelser mot de i trafikkreglene inneholdte forskrifter straffes med bøter. Se § 69 i ovennevnte lov om veivesenet.

og jamvel heilt eller i nokon 17 desbr. mun forbjoda køyring (riding) i sume gator eller over plassar.

Elles kann politiet i serlege tilfelle regulera ferdsla slik som tilhøvi krev det.

Kapitel III.

Tilhengsvogn. Traktor.

§ 40. Tilhengsvogn til motorvogn må ikkje brukast på offentlig veg eller gate utan skriftleg løyve som vert gjeve til so lenge: for landet av overingeniøren for vegstellet åt fylket, og for by (eller ladstad med eige kommunestyre) av formannskapet eller den som hev fullmakt frå det.

Løyve må berre gjevast når ein trur at køyringi kann gå for seg utan serleg ulempe for ferdsla elles.

Føraren skal stødt ha løyveprovet med seg, når han køyrer.

§ 41. Traktor med eller utan tilhengsvogn må ikkje nyttast på offentlig veg eller gate utan skriftleg løyve frå same styremakt som gjev løyve for tilhengsvogner.

Brot mot fyreskriftene i desse trafikkreglane vert straffa med bøter. Sjå § 69 i ovannemnde lov om veivesenet.

17 desbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at departementet i medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 3 har bestemt, at den som i Os herred gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke fra 1 januar 1927 å regne skal ha bevilling.

Videre har departementet i henhold til samme lovs § 5 stadfestet den i møte den 9 april sistleden fastsatte vedtekt for herberger- og beverternæringen i Os som gjeldende inntil videre fra og med 1 januar 1927 —, dog med en enkelt endring.

Den stadfestede vedtekt er sålydende:

§ 1. Enhver som gjør sig en næring av å drive herberge — hotell, pensjonat, losjhus eller lignende — eller bevertning med mat eller drikke skal sørge for at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller som strider mot orden og sømmelighet. Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende optreden hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortreddiges, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres, og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 10 kveld før søn- og helligdager til kl. 1 em. på disse dager, og ellers fra kl. 10 kveld til kl. 6 morgen. I månedene mai, juni, juli og august kan dog holdes åpent til kl. 11 kveld.

I lukningstiden må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder. Disse bestemmelser gjelder dog ikke reisende eller faste gjester i herberger. Bevertningssteder på militære øvelsesplasser kan holdes åpne efter vanlig lukningstid, for såvidt servering til militære angår.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte leiligheter å gi særskilt tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder hvor bevertning med spisevarer skjønnes å være hovedsaken og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt. Omvendt kan politiet i alle tilfelle hvor det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden eller hvor naboene forstyrres ved støi fra lokalene påby lukning efter politiets bestemmelse. Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenking av brennevin, øl,

vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende for 17 desbr. skrifter.

§ 4. Politiet kan, forsåvidt det måtte finne grunn dertil, helt eller delvis forby at der anvendes til betjening kvinner under en viss alder.

§ 5. På bevertningssteder, så vel i spiselokaler som i skjenkelokaler med tilliggelser, derunder innbefattet klubblokaler er det forbudt fortære avhentede eller medbragte alkoholholdige drikkevarer, jfr. lov av 1 august 1924, §§ 46 og 47.

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst inispisere herberger og bevertningssteder og alle rum og tilliggelser i forbindelse med disse.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslås på et lett iøyenfallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2net ledd.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold 20 desbr. til lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912, § 2, annet ledd, samt den departementet ved kongelig resolusjon av 7 desember 1923 gitte bemyndigelse bestemmes:

Den ved departementets skrivelse av 9 januar 1924 fastsatte maksimalhastighet av 24 kilometer i timen for motorvognkjøring på strekningen Ragnhildrød — forbi bebyggelsen ved Kongsteigen av den Vestlandske hovedvei i Stokke opheves forsåvidt angår strekningen Ragnhildrød — 200 m. syd for Skjee veikryss.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes, at den i henhold 22 desbr. til lov om Norges Bank av 26 november 1920 § 10 ved kongelig resolusjon av 3 februar 1922 meddelte tillatelse for banken til utover det i lovens § 9 fastsatte beløp ytterligere å utstede sedler for et beløp av inntil 25 mill. kroner ophører å være gjeldende fra og med utgangen av inneværende år.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at 22 desbr. etter kongelig resolusjon frå 25 april har departementet med di det viser til lov no. 5 frå 2 april 1917 stadfestet dei fyresegner som er sette for herbyrge og vertshus i møte den 20 november d. å. Ulstein herad.

Desse fyresegnene gjeld inntil vidare frå og med 15 januar 1927.

De stadfestede fyresegner er sålydande:

§ 1. Kvar den som gjer seg næring av å driva herbyrge (hotell, pensjonat, losjhus og dilikt) eller vertshus (servering av mat og drykk) skal syrgja for at det ikkje hender noko som strider mot orden og sømd i dei roma som

22 desbr. blir nytte til dette. Fulle folk må ikkje få sleppa inn i vertshus eller herbyrge.

§ 2. Ingen må visa seg synlig drukken i vertshus eller herbyrge og ingen må gjera seg skyldig i bråk eller voldsferd so han plågar andre gjester, verten eller huslyden eller tenarane hans, eller so han uroar andre av dei som hur eller omkring. Heller ikkje må nokon på anna vis syna usømeleg eller harmeleg åtferd.

§ 3. Vertshusa skal vera stengde alle helgedagar og frå kl. 10 kveld til kl. 6 morgon um kvardagene. I denne tida må det ikkje bli servert mat eller drykk og gjester må ikkje få sleppa inn eller halda til i vertshusa.

Desse fyresegnene gjeld ikkje servering til ferdafolk eller faste gjester i herbyrge.

Ved einskilde høve kan politiet gjeva løyve til å stengja seinare og opna tidlegare.

På den andre sida kan politiet krevja at det blir stengt kl. 8 kveld, dersom det finn at verten ikkje held den rette orden eller grannane blir uroa med bråk frå vertshuset.

Politiet kan når som helst og utan varsel take att eit løyve det har gjeve.

Det som er sagt i denne paragraffen, gjer ikkje noko brigde i dei lovsette fyresegnene um sals- og skjenkjetid for brennevin, øl, fruktvin og mjød.

§ 4. Det er lovleg å bruka kvinneleg tenar i vertshus, men ifall politiet meiner det er grunn til det, kan det heilt eller i nokon mun forby at det blir brukt kvinnor under ein viss alder.

§ 5. I vertshus og på stader som høyrer til (ogso klubb-rom) der det blir servert mat eller drykk, er det ikkje lovleg å nyta rusdrykk som er tilsend, henta eller medteken, jfr. lov frå 1 august 1924 § 46.

§ 6. I den tid herbyrge og vertshus er opne, kan politifolk når som helst halda ettersyn i dei og i alle rom som har samband med dei.

§ 7. Avtrykk av desse vedtektene skal vera uppslege på eit lett synleg stalle i alle herbyrge og vertshus.

§ 8. Brot på desse vedtektene er strafflagt, jfr. straffelova § 339,2.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.